

9. Apr. 1973

FAKTA

Dato:
9. Apr. 1973

Sidetæl:
Notes 73 bd 1 s. 56-61

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Paris 9-4-73
Jeg går på studiet
og vander på mine clones
og kunstblade og det fik
mig i dag til at prøve
på virkelig at lave mig
ind på dem om hvor-
dan ens situation ville
være hvis man var fuld-
stændig af sig selv i alle
delene af kunstlivet. Det
men jeg udstilling fra næs-
ten alle informationer om
hvad der skete rundt om-
kring kunstverden.
Jeg prøvede det på en
småle. Man kan begynde
det, så vidt jeg husker
få på kunsthistorien og
så naturligvis Abs som den
- gang end nu ud kom, men
jeg havde ikke det store per-
fekte informationsapparat
som jeg nu rider over.
Og jeg stod det hele fint
i egen hånd.
Jeg prøvede på altså at
fordølle mig. Blevde et
støt hvor det dels var
vanskeligt og hvor jeg dels
frivilligt havde ~~afsluttet~~
af skrevet mig for disse in-
formationer.
Jeg mædte det resultat
at jeg ville være ganske
overladt til mine egne
tanke og de ideer og skul-
-ninger som kunne drages
ud af dem. Man kunne
kanke sig at det lille med-

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- først at man fandt frem
til hvad der var i an-
seer, hvad der altid havde
været, man som var blevet
mere eller mindre overgivet
af denne stue i informa-
tionsstrøm.
Man ville der ikke som-
-tid og se at kulturen
er et fredsfuldt behov, og
rent overdimensioneret
til disse informationer?
Det ville der også være i s,
der ville være ligeså slemt
i den første led som når
man kommer sig fra det
& spindere. De to viser, den
er at det er noget af
en last og derved være,
en eksklusion først og
från mest for noget andet.

Hvad er det eksklusion for?
Det er først og fremmest
en form for en eksklusion
i den forstand at man
ved at beskæftige sig med
f.eks disse vækst i det seneste
føler at man mere har sig
noget særligt, noget særligt
- at det ikke er den store
Anders Bond underholdning.
Man - det er det for i for-
-kædet heden hvad en eller det
hed der har været i Stærke-
Indernational eller Anders
Bond sig med følelsen man kan
beskæftige sig med en
der er mere viden af den ene
eller anden slags, beskæftige
sig ikke med at se, at høre,
at føle, at tænke selv,
man diskutere sig. Man

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

fjerner sig fra den vildskab-
hed som man i fortid sig
i gen nem en selv i sin vane
der kan kald med den.
Der var man vildskab at se
for holdene som det er sei
er det jo forbrandede
Spill den en konke, reso-
-mar, jule, orvrin, for jule
Selv - ja det er sei Spil-
-den at man det andel
Stor fyle det som an ~~at~~
hel be given hed.
Man nu for sig den sand-
-hed som ligger i dette:
at man ikke kan tænke
fyle, handle ud fra noget
- som helt andet end hvad
der er i en selv, hvad der
al tid har været lige på be-
- ~~er~~ egendelen og hvad der
vil ved blive med at være
lige til anden - alt andet
er komplet uimideligt.
Hvor meget man vil klapp-
- og sig til den iden som
at man kan til gøre sig
selv at tilsted til sin
vælstude fra hjert per det
i hte det mindste - der
er i en hvad der er
hvad kan mere eller mindre.
Man kan i hte første hvad
man i hte alle de hte
i nshimligt har forstået,
man kan i hte tænke
fyle, handle mere end
det, nu engang er en
givet, man kan i hte
blive større end man er,
men så stor kan man
også blive.
Man det er man altid
i tilfreds med, alle menne-

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- skal se en lille pedlse - og man
og hvis det ene og det
ander var anderledes og end
der se sig vilde deres vilde
- pedse hed for sinde - man
idag. Det er nu en jern
som det er ligesom i
de to sekler og det er
den eneste regel vi har
at holde os til, om man
minimerer om en time i
morgen vil alle være nogle
ander - en række andre
mest. - ved jo lever nu,
og ved jo intet om det mæke
og minid.
Ser man nu på dette i
forhold til det kunstner-
-iske arbejde så må man
- se hvordan jo ved besat
være dem at man ikke
lille seer hvad man laver
beholdning ud over det offi-
-telle hvor man lever det.
At man er fuld standig og
ræsonde lige fulde hvad
der skal med produktet
når det er en gang er lavet.
Nu ligger det på ren
mulighed så den lad man
kan leve ved at sælge
personerne og deres ved-
-blive med at være
stand til at beskæftige
sig med dem for en til-
-fredsstillende handling at
gjøre dem.
I person kan be mæket så
møder dem eller efter man
man mæke end man kan
for af sig. Man viser sine
præsentation og skaber en
måde om dem i dem, og
sig selv for det skinner

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

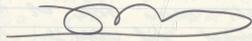
Sulget. Dette er de praktiske
beholdninger for at man kan
leve som man vil, man
man bor i lille huse
derm nogen som helst be-
-mings.
Derefter man vil at se vakt
for dem der rent praktiske
med hjælp af sin virksom-
-hed - hvor for er det så
egnet til man gør det?
Til dette spørgsmål
kan jeg kom me med ad-
-skillige forslag til svar.
1. Fordi den er bedste til
hvis man er helde (som
to har været det) så kan
en i stand til at leve
som man ønsker (hvis man
altså ved hvad man om-
-sker) som at vil man
-ske som ingen tvivl be-

-stam me osv.
Det var det mere indgående
svar.
2. Fordi man opfører sig
så den fuldstandig henholds-
-vis, hvilket er
-se med flere og så
legetide meditation som
kan gøre det at man
lære sig selv og den anden
man lever i ved at kan-
-de. At man skaber sin
indvirkning, her, sin sansning,
sin ånd kan og føle.
Fordi man heller vil
til at skulle udbesøge
spørgsmål til sig selv
og verden.
3. Fordi man heller vil
lese end arbejde.
4. Fordi man tror at men-
-gen med til viden er at
der ingen mening er.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Hvis man virkelig kan fort-
-holde den indstilling over-
-for den kunstneriske be-
-skæftigelse - at man sim-
-pelt kan opgive det for at
gøre det, ikke for at
berøve mennesket helten, ikke
for at blive meddelt,
ikke for at blive blen-
-det, ikke for at have
en sandhed, hvor sagt
altså - ikke for noget som
helst - så det er virkelig
man kan påstå at man
er fri - ja måske endda
så fri at man helt
holder op at beskæftige
sig med kunst.

Paris

76-4-73

Siddet og læser et
~~indlæg~~ indlæg med
med Joseph Dalziel, hvor
han bl. a. udtaler:

"Mais si j'en suis ravi. Ce
que je vous appellez votre
Civilisation, je n'en ai
Jamais fait partie et j'en
l'impression et en faire
moins en moins partie."

"Une des plus grandes
chances de ma vie, c'est
d'avoir pu, à ~~un~~ un
certain moment, quitter
le confort et m'installer
à part en regardant passer
le gens mais sans"